

Pregar a les vacances

Val la pena aprofitar el temps de vacances: un temps de descans, de trencament del ritme atabalat que acostumem a portar, de noves possibilitats que durant l'any són impossibles. I això, tant si marxem a fora, com si ens quedem a casa, com si fem una mica de cada. I fins i tot en el cas de no tenir vacances, potser també serà possible aprofitar el clima de més tranquil·litat que l'estiu genera.

Aquest aprofitament de les vacances pot tenir moltes vessants. I una de concreta i important és la de la relació personal amb Déu. Hi ha, certament, la trobada comunitària de l'Eucaristia del diumenge, que no hem pas de deixar i que, si anem a fora, ens ajudarà a entrar en comunió amb cristians d'altres llocs. Però hi ha també l'espai que val la pena dedicar a la pregària personal, que el ritme diferent propi d'aquest temps permet potenciar, si ens ho proposem. Preguar més pot ajudar a fer que les vacances siguin, també, un temps de creixement en la vida cristiana.

Un temps per recordar persones

Una bona cosa a fer durant les vacances és pensar en la gent que coneixem, i pregar per ells. Recordar els familiars, els amics, els veïns, els malalts del nostre entorn, els companys de treball o d'estudi, els companys d'entitats o activitats, la gent de la parròquia o del grup cristià... I fer-ho no en general, sinó en concret, pensant en persones concretes.

Recordar persones és una manera de viure l'estimació que Jesús va viure, d'aprendre a estar atents als qui tenim a prop, de sortir de nosaltres mateixos, de sentir-nos germans i fills del mateix Pare, de mirar amb la mirada de Jesús. I les vacances poden ser una bona època per fer-ho amb més intensitat i amb més pau.

Es tractaria, doncs, de fixar-nos en una persona determinada, i recordar la nostra relació amb ella, les seves aspiracions i desigs, les seves preocupacions i problemes, el que hem après d'ella, en què ens alegra i en què ens fa patir... I tot això posar-ho davant Déu, compartir-ho amb el Pare de tots, pregar per aquesta persona i, potser, pensar en alguna cosa que hem de fer, o de canviar, respecte d'ella.

Això es pot fer de manera espontània, quan surti. Però també es pot fer preveient-ho d'alguna manera, per no oblidar-nos-en. Aquesta previsió voldria dir dedicar-hi una estona concreta, aïllant-se una mica de l'ambient. I fins i tot potser podem tenir una llibreta on apuntar-ho, que sempre ajuda a concentrar-se més.

Un temps per repassar la vida

La distància que les vacances creen amb la vida més habitual de durant l'any permet també un bon exercici de reflexió, tranquil i assossegat, bastant semblant al de la proposta anterior.

Es tracta de buscar una estona de pau, i anar recordant les coses que fem, les nostres actituds, els criteris amb què actuem... Podem agafar cada vegada un aspecte concret (la vida de família, la feina, les relacions, les activitats en què participem, a què dediquem el temps lliure...). O podem recordar fets concrets, i a partir d'ells veure les nostres actituds i criteris d'actuació.

Tota aquesta reflexió l'hem de fer, però, amb esperit de pregària, davant Déu. És a dir, que no es tracta de veure simplement si les coses ens funcionen bé o no, o si aconseguim el que ens hem proposat, o si tenim problemes en un determinat camp de la nostra vida. Això, si de cas, és un primer punt, un primer pas de la reflexió. Perquè l'important és, després, veure si realment en les coses que fem mirem de seguir el camí de Jesucrist, i preguntar-nos què hauríem de reforçar, o què hauríem de canviar, o quins passos nous hauríem de fer. I, sobretot, entrar en actitud de diàleg amb Déu el nostre Pare, i compartir amb ell el camí que anem fent, i renovar el nostre desig de viure com a fills seus, i descobrir la seva presència amorosa que ens acompanya sempre, sigui quina sigui la nostra situació.

Un temps per llegir l'evangeli

Finalment, una tercera proposta de vacances és trobar temps per llegir l'evangeli. Llegint-ne algun fragment a poc a poc, fixant-nos senzillament en el que ens diu, com si fos la primera vegada; o fer-ho de manera més aprofundida, escrivint fins i tot la nostra reflexió i la pregària que ens suscita.

En tots dos casos, però, sempre ens hi podrà ajudar l'imaginar-nos l'escena, veure què hi fa i què hi diu Jesús, i què hi fan i hi diuen els altres personatges que hi surten, després veure què ens diu per a la nostra vida això que hem llegit, i finalment entrar en diàleg amb Déu i amb Jesús, fent que penetri dins nostre la seva paraula i la seva companyia.

¿I quins textos de l'evangeli podem llegir? Els podem triar de moltes maneres:

- Una primera, ben senzilla, seria agafar cada dia una de les lectures del diumenge passat i a mitja setmana les del diumenge vinent. Es troben al Full Dominical.
- Segona possibilitat: agafar un dels quatre evangelis, el que ens sembli, i començar pel començament i anar-lo seguint fins al final, llegint-ne cada vegada un tros més o menys llarg.
- Una altra manera és seguir el ritme de la missa. Hi ha diverses publicacions que ofereixen les lectures de la missa de cada dia, o l'evangeli sol. Es tractaria, doncs, de llegir cada dia l'evangeli que correspon.
- I finalment, hi ha la possibilitat de fer una tria lliure del text que es vol reflexionar: o buscant textos coneguts que ens agradin especialment, o obrint aleatòriament el llibre dels evangelis, o qualsevol altre mètode que creguem oportú.